

2022. december 13., kedd – Mt 21,28–32 – Tiszta szemmel látni

Ebben a szentírási részben a farizeusokat és az írástudókat azzal szembesíti Jézus, hogy az általuk valószínűleg elítélt és lenézett vámosok, illetve utcanők előnyt élveznek az Isten országába való bejutásban.

Két dolog jut erről eszembe. Az egyik a Jézus által ehhez a tanításhoz csatolt példabeszéd üzenete: Nem az előzmények és az ígérek számítanak, hanem az, hogy az adódó helyzetben és időben teszi-e valaki a dolgát. Mindegy, hogy mit tett vagy nem tett, mondott vagy nem mondott előtte: Amikor a szükség, illetve a helyzet adott, akkor jelen van-e, szabad-e a lényegre irányuló látása és hallása.

Meglepő, hogy az akkori megítélés szerint is bűnben élő utcanőknek és vámosoknak nagyobb esélyük volt arra, hogy tisztább füllel és tisztább szívvel fogadják az Isten országának örömhírét. Mintha őket még elemi erővel ragadta volna meg a saját bűnösségük meglátása és a kontrasztként felkínált Istenben való, egészen másfajta élet lehetősége.

Miközben pont azok, akiktől ez leginkább elvárható lett volna, nem rendelkeztek a látáshoz és halláshoz szükséges nyitottsággal, tisztasággal. Akadályozták őket a megszokásaik, a megtanult dolgokhoz való ragaszkodásuk. Tele van a fejük elvárásokkal: minek hogyan kell lennie. De önmagukat sem akarják tisztán látni. Pedig ahhoz, hogy tiszta szívvel vágyakozzanak arra, amit Jézus felmutat nekik, látniuk kellene magukat, a küszködéseiket, a gyarlóságaikat, tévelygéseiket. Önigazolások helyett szívükben azt kellene érezniük, hogy nincs ez jól így. Egyszóval alkalmatlanok a megtérésre.

Lehet, hogy megtérésből is kétféle van. Az egyik formája az eseti vagy mindennapi. Ez a készség arra, hogy őszintén lássuk önmagunkat az élethelyzeteinkben. A vágyainkat, a készítéseinket, akkor is, ha azok önzőek és az általunk megismert igazság fényében újra meg újra felülvizsgáljuk döntéseinket, cselekedeteinket. A másik, az igazi nagy megtérés pedig, lehet, hogy a kegyelem dolga. Ha megvan az elszánásom és a bátorságom az önmagammal kapcsolatos őszinteségre, és az párosul az Isten, a szeretet vagy az igazság utáni őszinte vágyakozással, bármelyik tiszta nyitott pillanatban megtörténhet a végső megtérés. Én reménykedem ebben.

Orbán Ági, Felsőzsolca